

Megjelenik minden vasár-
nap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó- hivatal:

Szabó Albert könyvnyom-
dájában Kézdi-Vásárhelyt,
hova úgy a lap beltartalmi
részét illető közlemények,
mint az előfizetések, hirdet-
mények, nyilvtéri cikkek
stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soron-
ként 10 kr-ért közöltnék.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos gar-
mond-sorért vagy annak
terfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiga-
tásnál 30 krajczár bélyeg-
díj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ czimű politikai, közgazdasági,
társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer meg-
jelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyi-
tunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhat-
nak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel
még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük
azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, sziveskedje-
nek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy
lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter.

Kézdi-Vásárhely, 1888. szept. 26.

(F—cz.) Ő Felsége, apostoli királyunk,
vallás- és közoktatásügyi miniszterre Csáky
Albin grófot, Szepesmegye főispánját, a fő-
rendi-ház alelnökét és főasztalnokot, nevezte
ki. Azok között, kiket a kormány a kultusz-
miniszteri tárca betöltésére kombinációba
vett, a választás a gróf személyében a leg-
alkalmasabbra esett. E választás ugyan maga-
sabb körökben, mint a nép között tetszéssel
találkozik. És méltán, mert kimagasló tulaj-
donokkal bíró és a legrégibb főnemesi család
ivadékát, egy tekintélyes zászlósurat sikerült

a közügynek a diszes miniszteri állásra meg-
nyerni.

A boldogult miniszter nagy úrt hagyott
maga után; magas szelleme, alkotó képessége
előreláthatólag sokáig feledhetlenné teszik őt
az emberek között; de midőn a finom tapin-
tatu, kiváló készségű új kultuszminiszterre
nézünk, kit eddigi érdemei és kötelességének
dicsérattal végzett teljesítése már korábban
magasabb állások betöltésére is jogosítottak:
el kell ismernünk, hogy az európai művelt-
ségű Trefortnak megtaláltatott a méltó utódja
Csáky Albin grófban.

De ki volt Trefort miniszter?

Trefort miniszter feltűnően tudta magában
egyesíteni a meglepő tulajdonokat; szeren-
csés módon találkozott benne mindazon
kivánnivalók, mik miniszteri tárczájára hiva-
tás-szerűen képesítették. Lelke magasan szár-
nyalt, birta a magyar nemzeti érületnek me-
legét. Magas tehetségével, mély értelmével
új korszakot látszott teremteni; hazafias érü-
lete az európai felfogásokon átszűrődve, oly
nemessé vált, hogy a legnagyobb erővel pá-
rosult lehghelyesebb irányt tudta adni a ma-
gyar állameszme általánosodásának.

Ilyen előd után bizonyynyal nagy gondot
adott az államnak a méltó utódról való gon-
doskodás, legkivált most, midőn az elvetett
magvak részben még sarjadoznak, midőn
ezeknek élete, a megtestesült eszmének teljes
érvényesülése gyöngéd, értelmes ápolót kíván.
De meg lehet elégedve a kormány válasza-
tásával.

Csáky Albin gróf, vallás- és közoktatás-
ügyi miniszterünk, teljes birtokában van
mindama tulajdonoknak, melyek fontos kö-
telességeinek teljesítéséhez megkívánatnak.
Majdnem huszonévi működése, a pápai
és királyi elismerés adta legmagasabb kitün-
tetések a Lipót- és Szt.-Gergely-rend nagy
keresztjével, az irodalom és művészet pártol-
lása mind, mind bizonyítékai annak, hogy a
magas bizalom kiváló és valóban méltó em-
berben összpontosult.

A nemes gróf kitűnő készséget hozott
pályájára; reményekre kelt az iránt, hogy a
hol elődje elhagyta a munkát, ő ott fogja
kezdeni. Mig minden oldalról tisztelni fogja
a vallás szentségét és mysteriumait, másrészt
a közoktatás ügyét úgy fogja emelni, mint a
hogy azt a legjobb szándékkal kívánni lehet.
Erős reményeket kötünk ahhoz, hogy iskola-
ügyeink előre fognak haladni, gymnasium-
maink elérik a rég ohajtott nívout. A mint
egyetemeink a műveltebb államokéihoz ha-
soulóan emelkedtek, úgy közép- és reálisko-
láink is jobban meg fognak felelni a czélnak.
A meggyengült vallás-erkölcs vissza fog
adatni az intézetekben önmagának s több
helyen a felekezeti intézetek tanerő, tanrend-
szer, felszerelés tekintetében a művelt felfogá-
sokhoz idomulnak, mert miként az állam
erősen akarja, hogy intézeteiben a vallás-
erkölcs kívánt, megérdemelt helyét foglalja
el, úgy az egyházak sem akarják azt, hogy
nevetségesenyge gymnasiumaik legyenek.
Meg vagyunk győződve arról, hogy az új

A „Székelyföld“ tárczája.

Oda lent majd nem fáj semmi.

— Rajz. —

Irta: Elekes Andor.

Nincsen magyar ember, kiben a magyar nép-
dalok fel ne elevenítsenek a multból egyes per-
ceket, melyek lehetnek szomorúak, lehetnek
örömeteljesek.

Csillagteltjes nyári éjjelen, midőn minden csen-
des, csak az éji bogarak mozgása zavarja a csen-
det s távolban megcsendül a pásztor mélabus
furulyája, a házunk előtti kis padon ülve, elmerül-
lök a ragyogó ég pompájának szemlélésében s
emlékezem.

Ugy zugott a tó! . . .

Ugy zizegett a nád! . . .

Zavaros hullámai mohón nyaldosták a partot,
mintha el akarták volna nyelni.

A tengerszem álmodott . . .

Álmodott . . . mint álmodik a ketrecbe zárt
oroszlán Afrika síkságairól, mint álmodik az üveg-
házba tett palma hazájáról s a délczege beduinok
dalos népéről.

Egy leány ült a tó partján. Kibontott hajával
enyelegve játszottak a piszkos hullámok s izga-
tottságtól fénylő szemeivel vadul tekintett át a
túlso partra.

A falu végén álló hatalmas házban szólott a
zene, pengett a czimbalom s vidám kurjongatások
hallszottak.

Barna Sándor tartotta esküvőjét.

A távolból pedig a zugó szél el-elkapta a ken-
der-tőlő lányok szomorú danáját:

„Oda lent majd nem fáj semmi.“

— Mulassatok, vigadjatok . . . megver az Isten,
Barna Sándor . . . Hányszor fogadtad, hogy sze-
retsz . . . hogy imádsz? Hányszor esküdtél meg,
hogy nem hagysz el? És mégis megcsaltál. El-
csábított az a . . .

A tó partján ülő lány megfenyegette a mula-
tót.

A kenderitőlő lányok bus danáját ismét elkapta
a szél:

„Édes lesz ott megpiheni.“

— Igen . . . igen . . . édes lesz ott a pihenés . . .
begyógyul a szív . . . elmúlik a fájdalom . . .

A szél jobban zugott, a tó jobban tombolt.

A dal ismét hangzott:

„Temetőbe sirba vágyom.“

— Oda . . . oda vágyom . . . hadd tudja meg a
hűtlen . . . hogy ha az övé nem lehettem . . . a
másé sem leszek.

A falu végén levő nagy, tornáczos házból egy
legény — a vőlegény — botorkál ki.

Feje nehéz, lábai inognak, nekidül a kerítésnek
s néz . . . bámul a messzeségbe.

És a bánatos dal ide is elhangzik:

„Oda lent majd nem fáj semmi.“

Merengéséből egy éles sikoltás verte föl, mely
a tó felől hangzott.

A legény meghallotta, de a mulatók nem.

Ott épen az a nótá járta, hogy:

„Jobb szeretnék száz rózsafát kívánni,
Mintsem tőled, ej! haj! megválni.“

Imbolyogva tántorgott ki a nyitott kapun, sze-
retett volna futni, de nem tudott. Mámoros feje
mintha le akarta volna huzni . . .

A zugó szél csak hordta a nótá foszlányait:

„Szomorúan zúg-búg a szél“

Megint egy éles sikoly reszkettette meg a
levegőt.

A tó rémesen zugott, a vihar ordított.

A legény oda tántorgott a tó partjához.

A sárgás habok enyelegve játszottak egy karcsu
holttesttel; mohón nyaldosták a bódító tagokat.

Barna Sándor belebámult a vízbe s összeráz-
kodott . . .

— Megmentem — susogta bódultan s bele-
ugrott a vízbe régi szeretője után.

A bánatos dal egészen jól hangzott:

„Oda lent majd nem fáj semmi.“

Ugy zugott a szél! . . .

Ugy zizegett a nád! . . .

kultuszminister nem tekinti magas állását egyedül dignitásnak, hanem a nemes ambíciótól, a férfiúi kötelességérzettől vezetve, úgy fogja megbízóinak érdekeit szolgálni, hogy a nemzet, a haza a legtisztább elismerés érzetével fog mindig áldozni nevének.

Az érdemnek igazi elismerése, a tehetség, kötelességérzet és munkának becsülése a gróf előléptetésénél eklatáns módon nyilvánult. Egyenes bizonyítéka annak, hogy Magyarország kormánya éles belátása szerint mindent meglát és mindenütt ott van; igazságszótó keze magasán és szabadon áll, melyet sem körülmény, sem érdek megkötni nem látszik. Bizonyítéka annak, hogy adminisztrációját úgy vezeti, úgy kíván hatni a nép jóllétére, hogy a legnemesebb intenció mellett a nép akarata is érvényre emeltesse s ezzel egyidejűleg az érdemnek és kiváló tehetségnek is megadását a magáé.

A bagatell-törvény revíziója. A belügyminister elhatározta a kisebb polgári peresügyek körül követendő eljárásról szóló 1877. XXII. t.-cz. revízióját. Az e tárgyban összehívandó bizottság elé oly kimutatást szándékozik terjeszteni, mely a községi bíróságok, nevezetesen a nagy- és kis-községi községi bíróságok ügyforgalmát számadatokban tünteti fel. E végből a belügyminister felhívta a törvényhatóságokat, hogy az ez évi január elsejétől június hó végéig terjedő félévi időszak ügyforgalmi adatai minden egyes község községi bíróságától szerezzék be.

SZEMLE.

Brennerberg polgármester a brassói képviselő-testület folyó hó 21-ki rendkívüli közgyűlésében válaszolt Radányi Józsefnek a zászlósértés ügyében hozott intézést, általunk is ismertetett interpellációjára. A semmit mondó válasz így hangzik:

„Az illető rendőri tisztviselő ellen én nem indítottam vizsgálatot, tehát ilyent nem is szüntethet be. Mindazonáltal az illetővel szemben a valódi tényállás szerint fel van hozva, hogy előjárójának rendeletét nem teljesítette s e miatt hivatalos kötelességemnek tekintem, hogy felelős-

ságra vonjam őt és igazolásra felhívjam, a mely kötelességet elmulasztanom nem szabad. Hanem ezzel nincs az mondva, hogy az illető hibás, mert én sok esztendőn keresztül gyakorolt hivataloskodásom alatt senkit sem ítéltem el, mielőtt ki nem hallgattam volna.

Hogy a zászló-affaire az egész országban kinos benyomást tett, az nem a valódi ténynek, — nem a folyó évi aug. 22-én hozott intézett interpellációnak, nem is arra adott válasznak — hanem egyedül és kizárólag azon körülménynek tulajdonítható, hogy némely hírlapoknak tetszett az egész dolgot ferdített alakban nyilvánosságra hozni és a nemzetiségek közti béke megzavarására kihasználni. Ez ösztönzött arra, hogy a „Nemzet“-ben a tényeknek megfelelő helyreigazítást tegyek.

A ferdítések fölött csak élénk sajnálatomnak adhatok kifejezést és egyuttal kijelenthetem, hogy a városi képviselő urak valamint eddig se használtak olyan nyilatkozatokat, melyek a lakosság jó egyetértését megzavarhatták, én jövőre is biztosnak érzem magam a tisztelt képviselőt erős támogatása felől arra nézve, hogy — dacára némely lapok ellenkező törekvéseinek — városunk lakosságának jó egyetértése a mi magunk és a haza javára fentartassék.

A polgármester egyszerűen azt mondja a válaszban, hogy ferdítés, a mit a lapok irtak a zászló-affaire tényéről, hogy nem úgy történt a dolog, a hogy a lapok előadták. Hogyan történt hát? Forog-e fenn csakugyan zászlósértés? Ezekre a kérdésekre vártunk feleletet. A magyar állam egy olyan loyális polgárától, a milyennek a polgármester tüntette fel magát a „Nemzet“-ben közölt nyilatkozatában, üres frázisok helyett kimerítő, a dolgok mélyére ható, megnyugtató választ vártunk, s ezt meg is adhatta volna nyomban az interpellációra. Hanem a polgármester meg kellett, hogy beszélje a dolgot a klikkel, s a mit a klikk határozott, azt kellett, hogy felelje. Ennek a klikknek kebelében fogamzott meg Dück Szepi interpellációjának az eszméje. Ez a klikk tartja vasmarkai között a szász polgármestert is. Ezt a klikket — melynek feje Dück Szepi — kellene első sorban szétriasztani vagy tehetetlenné tenni, s ezzel meg lenne téve az első lépés a baj orvoslására.

Az interpelláló, Radányi József, nem vette tudomásul a választ s az interpellációnak napirendre tűzését kérte. De a szász többség a polgármester mellett volt s így a képviselőtestület — ki sem hallgatva Radányit — a választ tudomásul vette.

Bismarck Ausztria-Magyarországról. A „Neues Wiener Tagblatt“ jelenti: Franz dr., az evangélikus egyház főtanácsának elnöke, május végén részt vett az eisenachi egyházi értekezleten, s később Berlinben találkozott Bismarck Herbert gróffal, mely alkalommal a kancellárhoz is meghívott. Bismarck herceg egy óra hosszat

setált vele a parkban s beszélgetés közben szóba hozta a Németország és Ausztria-Magyarország közti viszonyt. Bismarck erről a lehető legrokonszenvesebben nyilatkozott. Az 1866. és 1870-iki eseményekről szólva, a kancellár kijelentette, hogy egész politikai pályája alatt az a gondolat foglalkoztatta leginkább, hogy Németország és Ausztria-Magyarország közt a mostanihoz hasonló viszonyt teremtsen. Beszélgetés közben Bismarck herceg többször örömet fejezte ki, hogy Franc doktortal, mint osztrákkal, érintkezhetett. Franc dr. a kancellárral folytatott beszélgetését leírta s egy előkelő hivatalnok elé terjesztette. Ennek az utján értesült tartalmáról a király.

A romániai trónkövetelőnek Cuza hercegnek lapja az Adeverul azt hirdeti, hogy a honfiak a bocskoros románokba, a parasztságba vetik minden reményüket az idegen dinasztianak eltávolítása s az Oroszországgal való szövetség tárgyában oly célból, hogy a Habsburg monarchia szétromboltassék s a magyarországi románok felszabadíttassanak. Ezzel kapcsolatban említhetjük fel, hogy németországi lapok bukaresti értesülései szerint Románia el van árasztva Oroszországból jött pánszláv ügynökökkel s hogy a pánszláv lapok állításai szerint Románia lakosságának nagy zöme csak nyilatkozatot vár Oroszországból, hogy a bukaresti kormányt Oroszországgal való szövetségre kényszerítse.

Statusgyűlés.

Az erdélyrészi róm. kath. statusgyűlés hétfőn tilt össze Kolozsvárrt. Szombaton este előleges értekezlet volt, mely után a főtanodai ifjúság fáklyás zenét adott Lónhart Ferencz püspöknek.

Hétfőn d. e. a főtéri róm. kath. templomban megtartott ünnepélyes „Veni sancte“ után Lónhart Ferencz püspök, mint a statusgyűlés egyházi elnöke, a gyűlést szép beszéddel megnyitván, következett a tagok igazolása. Meghívott 146 világi és 63 egyházi képviselő s megjelent 73 világi és 45 egyházi tag.

Ezután a megválasztott jegyzők helyeiket elfoglalván, az előklő püspök felolvasta a pápai államtitkárhoz intézendő sürgöny szövegét, mely elfogadtatván, nyomban elküldetett.

Ezt követte az igazgatótanács évi jelentésének tárgyalása, melyből átvesszük a következő kivonatot:

Ismét egy év fontos eseményeit jegyezhetjük be az erdélyi róm. kath. status önkormányzati életének történelmi évkönyvébe. És ezen évről épen oly, vagy talán még több joggal mondhatjuk el,

Frigyes császár naplójából.

A Deutsche Rundschau legutóbbi füzeté rendkívül érdekes kivonatot közöl az elhunyt Frigyes császár naplójából, mely az 1870—71-ki időszakról foglalkozik. A császár, az említett folyóirat biztosításai szerint, a francia háboru alatt vezetett naplóját személyesen közölte a beküldővel, a ki pusztán csak a diszkréció tekintetéből szorítkozik a kivonatolásra. Közöljük belőle az alábbi érdekes fejezetet, melyet a napló írója szept. 2-án, a kapituláció napján, Szedánban vetett papírra.

Gyermekkori történeti tanulmányaimból megkap ez a kifejezés: „A világtörténelem a világtörvényesek.“ Wimpfen nehézségei. Napoleon jön, Donchéry közelében megáll egy krumpliföldön. Bismarck és Moltke hozzájárulnak, ő a kapitulációra nézve kedvezőbb feltételeket kíván s azt akarja, hogy a hadsereg Belgiumba vonuljon vissza, szeretne a királlyal beszélni. Moltke azt hiszi, hogy csak ürügyek, nem érzi magát többé bizton Szedánban és félti a kocsijait és fourgonjait. Moltke alkalmasabb szállás után vár, mialatt Bismarck értekezik Napoleonnal.

A király a feltétlen fegyverletétel mellett van, a tiszteket becsületszóra szabadon bocsátják s aláírják a kapitulációt. Moltke megkapja az első osztályu vaskeresztet, Bismarck jön; dohányozva beszélgettek mindenféléről, csak politikáról nem! Én Wilhelmshöhet ajánlom Napoleonnak tartózkodási helyül, ellentmondok a magaslat feladásának; ajánlom a királynak, hogy lovagoljon Bellevuebe, a hol a császári kocsik, fourgonsok, szolgák és postillonok a la Longjumeau behajporozva. Castelnau tábornok fogad, az üvegpavillon bejáratánál megjelent Napoleon teljes díszben s bevezette a királyt; én betettem az ajtót, hogy megálljak

előtte; a francia környezet belépett a kertbe; Reille, Achille Murat és Davillers társalogtak velem.

A beszélgetés, mint a király később elmondta, a következő volt:

A király úgy kezdte, hogy miután a hadi szerencse a császár ellen fordult s ez neki felajánlja a kardját, eljött megkérdezni őt, hogy mik a szándékai. Napoleon főképen ő felségére bízta jövőjét. Ez azt válaszolta, hogy őszinte részvétellel látja ellenségét ebben a helyzetben, annál is inkább, mert tudja, hogy a császárnak nem volt könnyű magát a háborura elszánni. Ez a nyilatkozat szemmel láthatólag jó hatással volt Napoleonra s melegen erősíté, hogy ő csak a közvéleménynek engedett, mire a király így válaszolt: „Annak azonban, hogy a közvélemény ezt az irányt vette, azok az okai, e kiket ön tanácsadóul kiválasztott.“ Átérve a látogatás közvetlen céljaira, azt kérdezte a király, vajon szándékozik-e Napoleon most valamiféle tárgyalásokba bocsátkozni, a mire a császár tagadó választ adott, azzal a megjegyzéssel, hogy mint fogolynak nincs jogában a kormányra bármiképen is befolytania. Arra a további kérdésre, hogy hol van az a kormány, azt válaszolta, hogy »Párisban«. A király ezután átvitette a társalgást a császár személyes helyzetére és felajánlotta neki tartózkodási helyül Wilhelmshöhet, a mit a császár azonnal elfogadott; különösen meg volt elégedve akkor, mikor a király azt mondta, hogy biztonságára diszörseget ad mellé a határon túl. Mikor Napoleon a beszélgetés további folyamán ama hitének adott kifejezést, hogy Frigyes Károly hadseregével állott szemben, a király tudára adta, hogy én és a szász trónörökös voltunk. Ama

kérdésre, hogy hol van Frigyes Károly, éles hangsúlyozással így szolt: »Két hadtesttel Metz-nél.« A meglepetés összes jeleivel a császár egy lépést hátrált, fájdalmas rángatózás futott át arcán, mert csak most látta tisztán, hogy nem az egész német hadsereg állott vele szemben. A király megdicsérte a francia hadsereg hősiességét, a mit Napoleon nagyon szívesen megerősített, de megjegyezte, hogy hiányzik belőle a fegyelem, mely a német hadsereget annyira kitünteti. A porosz tüzéség első a világon s az ő csapatai nem tudtak ellenállni a mi tüzelésünknek.

A beszélgetés jó negyed óráig tartott, midőn újra kiléptek; a király magas, dőlő alakja csodálatos fönséggel emelkedett fel a császár alacsony alakja mellett. Mikor engem megpillantott, kezét nyújtott s a másikkal létreült az orczáján legördülő kinos könnyecsképeket. Hálával eltelve emlékezett meg előbb arról a nagylelkűségről, melyet a király vele szemben tanúsított. Én természetesen épen olyan hangon beszéltem vele és megkérdeztem, volt-e nyugalma az éjjel, mire azt válaszolta, hogy az övéért való aggodás nem hagyta aludni. Mikor kifejeztem sajnálatomat a felett, hogy a háboru ilyen véres jelleget öltött, azt válaszolta, hogy igen, a mi annál borzasztóbb: quand on n'a pas voulu la guerre! A császárnéról és fiáról nyolcz nap óta nem kapott hírt és kérte, hogy hadd küldjön nekik egy chiffrizott táviratot.

Kezet szorítva bucsúztunk el tőle, Boyan és Lynor kísérik őt, környezete komor volt, és újonatuj egyenruhájában elűtött a mi hadviselt egyenruhánktól.

mint előzőről, hogy azon nagy feladatokban, melyek a status vagyonának kezelése körül s az iskolai és nevelési ügy érdekében kifejtett ténykedések által megoldáshoz jutottak, elég gazdag, melynek folyamán, ha sok nehézség és küzdelem közt is, a gondozásunkra bízott ügyek kedvező lendületet vettek. Működésünk erőteljét a lefolyt év alatt mégis kiválólag két fontos ügy vette igénybe.

Egyik az uradalmi jószágigazgatóság szervezetének életbelepítése s ezzel kapcsolatban a három uradalom gazdasági ügyeinek rendezése és a több részletből álló gazdasági ágak jövedelmének, költő takarékoskossága és éber ellenőrzés érvényesítése folytán, biztosítása, mint oly feladatok, melyekkel lényegesen összefüggésben vannak azon szent célok, melyek elérésére ama jövedelmek szolgáltatják kezünkbe a legfőbb és leghatásosabb eszközök.

Másik ügy, melyre figyelmünk irányult s mely szintén ténykedéseink kiváló szulypontjait szolgált, a csikmegyei volt praetoralis háznak a csiksomlyói tan- és nevelőintézetek céljaira való átalakítása és berendezése. A kérdés nem volt könnyű, mint azt első tekintetre vélni lehetett, mert egy oly épületnek, mint a szóban forgó, megbonntása s a termeknek oly sok oldalról támasztott igényeknek megfelelő kibővítése s a különleges célok szerinti beosztása annál több nehézségbe ütközött, minél tovább haladt az ügy tárgyalása s minél nagyobb arányban folytatott az építkezési terv kiviteli munkálata, s habár a kérdés egyelőre a lehetőség határai közt, a kiküldött bizottság buzgó közreműködésével s kitartó fáradozásával, elég czélszerűen intéztetett el, a gyakorlat és szakavatott vezetést lesz mégis hivatva biztosítani sikerét és jótékony eredményeit azon intézménynek, melynek létesítését a katolikusok ezrei, a tan- és nevelési barátai annyira ohajtották s melynek érdekében közalapjaink is anyagi áldozatot kellett hogy hozzanak.

De midőn e két kiváló ügyet kiemeltük, nem hagyhatjuk említés nélkül e helyen az igazgatói tanácsi hivatali személyzet és uradalmi tisztviselők nyugdíjszabályzatát sem, mint melynek bevezetésére mult alkalommal utasított nyertünk. Es erre annál inkább kell felhívunk a mélyen tisztelt statusgyűlés figyelmét, mert az uradalmi birtokok rendezését nem lehet képzeli a hivatali személyzet viszonyainak rendezése nélkül s mert oly birtokokat, melyektől évi 100—110 ezer forint jövedelmet várunk s kell remélünk, nem lehet oly személyzettel kezelni, mely nincs állása felől biztosítva s magát csak átmenetnek tartva, működésében is a lelkesedés és önzetlen tevékenység megbízott erejének jeleivel kell találkozunk.

Azonban még ezzel nincsenek kimerítve mindazon feladatok, melyek hatáskörünkhez tartozva foglalkoztattak, hanem autonómikus életünk többi mozzanatai is oly arányuk voltak s oly mérvben vették igénybe törekvésünket, hogy sem erőfeszítés nem volt fölösleges, sem időnk nem maradt tiúsen semmi tekintetben s hogy a részletesebb ügyek sikeres elintézése is a megnyugtató eredmények koszorujában teljesen megfelelő helyet foglal el s a részletek összehatásából azon erős meggyőződés keletkezik, hogy megnyugvással mondhatjuk, miszerint ez év nem vezett el s a cél nem tévesztetett el.

A jelentés a kolozsmonostori uradalomra vonatkozólag mint sajnálatos tény emeli ki, hogy az uradalom kezelésében rendtelenségek fordultak elő, s kéri a statut, hogy azok, kik hibák vagy a kiket mulasztás terhel, a szolgálatból bocsáttassanak el.

A radnóthi uradalomnál konstatalja az eddigi gazdasági kezelés tarthatatlanságát.

A közoktatásiügyi minisztérium azon kívánságára, hogy a tanári eskümonstába vétessék fel az, hogy az igazgatók és a tanárok tartoznak, illetve kötelesek az államkormány és közegeinek rendelkezését megtartani és végrehajtani, — az igazgatótanács megjegyzé, hogy a kívánság nem teljesíthető, miután az igazgatóknak és tanároknak meg sem engedhető, hogy a kormánytól vagy közegeiktől közvetlen rendelkezést elfogadjanak.

A jelentés a tagok közt már szét lévén osztva, elnök indítványára csak a 15-ös bizottságnak a a jelentés egyes fejezeteire vonatkozó észrevételei kerültek pontonként tárgyalás alá.

Az igazgatótanácsi ügyvitelről és személyzetről szóló fejezet megjegyzés nélkül tudomásul vétetett.

A kilépések folytán szükségessé vált új választás délutánra tüzetett ki.

Miután a közl. minisztérium a statusgyűlés tagjai számára kért mérsékelt áru vasuti jegyeket megtagadta, a 15-ös bizottság utasítandónak találja az igazgatótanácsot, hogy legalább menetérti jegyek rendszeresítését szorgalmazza a minisztériumtól. Elfogadtatott.

Ezután felolvastattott Lőnhart Ferencz püspöknek a kongrua-ügyre vonatkozó irata, melyet a gyűlés tagjai többször ismételt zajos éljenzés közt vettek tudomásul.

Dr. Mohay Károly indítványára jegyzőkönyvileg is köszönetet mond a statusgyűlés a püspök urnak a 4310 frtnyi évi segélyért.

Ezt követte a kongrua-ügy tárgyalása a 15-ös bizottság jelentése alapján.

A bizottság véleménye szerint a javadalomnak a 600 frt minimális összegre való felemeléséhez a status önerején hozzáfogni, illetőleg ezt megkezdni lehet olyképen, hogy a mennyiben egyelőre a teljes 600 frtug való feljavítás nem volna lehetséges, ez nem egyszerre, hanem rendre és folytonosan történjék. A püspök 4310 frtnyi kegyes adományához hozzáférhető a) a vallásalap 1889. évre előirányzott jövedelmi feleslegéből évenként mintegy 3000 frt; b) oly plebániáktól, melyek elegendő dotatióval bírnak, a vallásalapból eddig élvezett segély visszamaradása folytán ezen célra volna fordítható évenként mintegy 1000 frt; c) az erdélyi püspöki megye segély-alapja javára a megállapított szabályzat szerint fizetendő évi járulékokból, melyek ezentul nem volnának tőkésítendők, hanem közvetlenül egész összegükben a dotatiók feljavítására volnának fordíthatók, a szabály szerinti járulékok pontos kiszabása és bevételezése esetén remélhető volna évi 1500 frt, úgy, hogy az e címeken a kongrua rendezésére fordítható összeg körülbelül 9810 frtot tenne. A dotatióknak 600 forintra leendő felemelésére szükségesnek mutatózó 12,660 frt 10 krral szemben maradna tehát egy 2250 frtnyi összeg fedezetlenül, melyet, úgy hiszi, részint jöltevek nagylelkűsége, részint a javadalom már jelzett fokozatos felemelése közben felfedezendő más források segélye mellett, különösen a kincstári és más kegyuraság alatt álló javadalmakat egyelőre mellőzhetve, előállítani sikerülend.

Ugron Gábor a 600 frtban megállapított minimumot kevésnek tartja és hibáztatja, hogy a nyugdíjazottakra nézve az előterjesztésekben semmi gondoskodás nem történik. A hiányzó összeget illetőleg indítványozza, hogy a status intézzen kérvényt a Felsőházhoz, mint legfőbb kegyurhoz, a vallásalap dotálását kérve.

Hilibi Gaál János elegendőnek tartja a 600 frt minimumot. A kincstári patronatus alatt levő plebániákra nézve igenis intézhetni kérvényt a Felsőházhoz, hogy ezeknél a 600 frtnyi minimumot maga a kincstár egészítse ki.

Dr. Farkas Lajos sem a püspök nagylelkű ajánlatában, sem a 15-ös bizottság által fölsorolt egyéb fedezeti módokban nem lát biztos alapot arra, hogy a kongrua kiegészítését teljesen állandónak lehessen tekinteni. Fordulhat elő kényszerűség, hogy az illető összegeket nem lehet rendeltetésüktől elvonni. Jöhet püspök, ki más irányban akarja hasznosítani beneficiumát.

Lőnhart Ferencz püspök megjegyzi, hogy ha a kongrua rendezésére szánt segély egyszer véglegesen megállapíttatik és a Felsőháztól megerősítést nyer, a meghatározott összeg állandó teherként fog háramlani a püspöki jövedelemre.

Dr. Farkas Lajos azon indítvánnyal végzi beszédét, hogy miután a 15-ös bizottság állandó s mindenkorra biztosított forrást nem jelöl meg: küldjön ki a statusgyűlés egy bizottságot, mely a kongrua rendezéséhez állandó alapot keressen.

Felszólaltak még a kongrua ügyében: dr. Groisz Gusztáv, Györfy Gyula, Ugron Gábor, dr. Farkas Lajos, dr. Mohay Sándor, Biró Béla és Künle József.

Végül a 15-ös bizottság előterjesztése fogadtatott el, azon hozzátétellel, hogy a minimum 600 frtban csak ideiglenesen állapíttatik meg.

A gyűlés további folyamáról jövő számunkban hozunk tudósítást.

K.-Vásárhely város képviselő-testülete

folyó hó 25-ikén gyűlést tartott, melynek tárgyai közül a következőket emeljük ki:

1. Polgármester előterjeszti, hogy a városi tanácsház közvetlen szomszédságában fekvő s a

Turóczi-árvák tulajdonát képező laktelket a városi árvaszék által elrendelt közárverezésen 1025 frtért megvásárolta, de hajlandó azt a kitett vételárban a város tulajdonába átbocsátani, mivel ezen telek fekvésénél fogva a tanácsház kibővítése céljából nagyon előnyös lenne. A képviselőtestület polgármester ajánlatát köszönettel elfogadja s a telket a kitett vételárban átveszi egyszersmind utasítja a városi tanácsot, hogy a tulajdonjog bekebelezését a város javára háladéktalanul eszközölje.

2. Polgármester előterjeszti a jövő hat évi választási ciklusra összeállított szervezési szabályrendeletet, mely is felolvasás után általánosságban a tárgyalás alapjául elfogadtatván, második felolvasás és pontonként való megvitatás után, több rendbeli módosítással elfogadtatott s egyuttal az alispáni hivatalhoz való felterjesztése elrendeltetett.

3. Olvastatik Zakariás Árpád sósmezei vállalkozónak írásbeli ajánlata, mely szerint a város tulajdonát képező Kecskés nevű erdőben a határszél kihasítása alkalmával levágtott fákból 1000 dbot hajlandó megvásárolni és pedig olyan fizetési módzat mellett, hogy 500 frtot a szerződés megkötésekor azonnal előre és azután félvenként 500 frtot fizet; egyszersmind kéri, hogy ajánlata elfogadása esetében engedtesse meg a fák kihasznosítása végett, hogy a város területén egy fűrész-malmot állíttathasson fel. A képviselőtestület az ajánlatot elfogadhatónak találván, a tanácsot bizza meg, hogy az eladandó fa árának szálanként való meghatározása mellett a szerződést kösse meg és terjessze a közelebbi gyűlés elébe.

4. Polgármester előterjeszti, hogy a Cserey-féle beltelek eladandó lévén, czélszerű lenne azt a város részére megvásárolni. Tanácskozás tárgyává teszi a kérdést s egyszersmind felhívja a képviselő-testületet, határozni a felett, hogy mily módon lehetne ezen terjedelmes birtok-terest — melyre a városnak oly égető szüksége van — megszerezni. A kérdés hosszú beható vita után oly módon nyert elintéztést, hogy egy bizottság lett kiküldve, mely egy a megvétel, mint a kihasznosítás és a vételár miképen törlesztése iránt egy tervezetet fog a képviselőtestület elé terjesztetni s ahhoz képest fogja a képviselőtestület a további lépéseket megtenni.

5. R. F. bérleengedés iránti kérésével elutasított.

Egyéb tárgy nem lévén, elnök polgármester a gyűlést fél 1 órakor bezárja.

0.

Szinészet.

Gyergyó-Szentmiklós, 1888. szept. 22.

Geröfy színtársulata által folyó hó 15-én „Nap és hold” című 3 felvonásos vig operette adatott elő általános tetszés mellett. Nikó Lina mint Mánola folytonos tetszés mellett és zajos tapsok között játszotta le szerepét. Beke Lilla Beatrixot kellemesen mutatta be és szép csengő hangjával nagy tetszést keltett. Kendy (Kalabriász herceg) az egész előadás alatt derült hangulatban tartotta a közönséget; sok tapost kapott ő is. Darócziné Sankszett korcsmárosné szerepében dícsőrendő meg. Perényi (Miguel háznagy) dalaival teljesen elragadta a közönséget. Hozzájárultak még a sikerhez: Mihálka Géza (Kriptoval) és Boár József (Don Brazero).

16-án bérlet-szünetben Madách Imre „Ember tragoediája” ment zsufolt házzal. Ez előadás, bár a darab nagy színpadra való, szintén tetszéssel találkozott. A szereplők közül első sorban Geröfy említendő meg, ki Adám szerepét a nála megszokott hatással mutatta be; jól alakított s művészi kivitelben mutatta be a nehezebb jeleneteket. Geröfyné Évát dícsőretre méltóan alakította; a hatásosabb jelenetknél zajos tapsokban részesült. Mihálka Géza Lucifert művésziiesen, tetszés mellett mutatta be.

18-án „A kis szórakozott” került színre. Az előadás jó menete s a szereplők kitünő játéka ezuttal is élvezetes estét nyújtottak a közönségnek. Champonet-et Geröfy, Celestát Geröfyné, Grimonét Kendy, Jules-t Mihálka, Don Stefanot Fehérvári, Cecile-t Beke Lilla mutatta be, kik mindnyájan osztoztak a dícsőségben.

19-én a „Corneville-i harangok” operette adatott, mely alkalmából megdícsőrendő Nikó Lina, ki Szerpolettet alakította kiváló ügyességgel; jól előadott dala élénk tetszésben részesültek. Perényi (Henry marquis) dalaival most is teljes

elismert aratott. Beke Lilla Germent ügyesen mutatta be; énekével napról napra nagyobb elismerést vív ki magának. Mihálka Géza, ki szintén nagyon jól alakította a mutatta be Gáspár apót, mint mindenkor, úgy most is érdemes a dicséretre. Kendy a bíró szerepében tűnt ki a kitűnő humorával folytonosan derült hangulatban tartotta a közönséget.

20-án a társulat elsőrendű operette-énekesnője Nikó Lina jutalomjátékául „Kissasszony feleségem” 3 felvonásos operette adatott. A színház teljesen megtelt közönséggel s az előadás köztetszést aratott. A közönség kedvencét, Nikó Linát, túntetőleg fogadta s több szép virágcsokorral lepte meg. Ugy játékaival mint énekeivel most is remekelt s dalait a közönség elismerése mellett többször ismételnie kellett. Beke Lilla Avelina szerepében szintén remekelt; róla is csak dicsérőleg szólhatunk. Dicséretet érdemelnek még: Perényi, Kendy, Mihálka, Szép János.

A körünkben időző veterán művész, Feleki Miklós ur, ki pályáját itt kezdte meg, „Sir Patrik és a fehérek” című színműben fog először fellépni. A vendég művész szereplése iránt nagy az érdeklődés.

Ozori.

Különfelek.

— A határrendezés Háromszékmegyében — mint a „Sz. N.” írja — szeptember hó 16-án fejeztették be a helyszíni munkálatokkal, a mennyiben az összes határjelző oszlopok felállítottak és az erdő kivágás is befejeztették. Azonban a nagy munka végleges befejezése még ezutánra van fenntartva, a mennyiben a bizottság N.-Szébenben fogja a jegyzőkönyveket aláírni, minthogy a Románia által kiküldött műszaki személyzet a jegyzőkönyvi szövegezést a helyszínen nem tartotta elvégezhetőnek. Nagymérvű tapintat és türelem kellett ahhoz, hogy ennyire is haladhatott ennyi idő alatt ezen ominoüssá váló ügynek lebonyolítása. Alig volt nehezebb szituáció, melynél a merev negáció elve ne lett volna irányadó a szomszéd állam részéről. Kevésbé türelmes vezetés mellett gyakran kellett volna karddal metszeni át egy-egy gordiusi csomót.

— Feleki Miklós színművész tiszteletére Gyó. Szentmiklóson a Laurency-féle nagyteremben e hó 24-én bankett rendeztetett, melyen mintegy 50-en vettek részt. Az első felköszöntőt Ferenczy Károly mondotta; utána poharat emelt a vendég művész a gyergyószentmiklósi műpártoló közönségre. Talpraesett pohárköszöntőket mondtak még Lázár Menyhért, Szacsavay Imre, Geröfy, Hochsild és mások. A kedélyes mulatság éjjeli 1 órakor ért véget.

— József főherceg a honvédségi gyakorlatokra e hó 24-én Maros-Vásárhelyre érkezett. A hatóságok, testületek és a város lakossága fényesen fogadták a főherceget.

— A névtelen alapítványa. Örömmel jegyezzük föl a hazafiasság egy kiváló cselekedetét. Egy magát megnevezni nem akaró férfi, ki szorgos munkával, egy hosszú emberéleten keresztül jelentékeny vagyont gyűjtött össze, e vagyon tekintélyes részét: összesen negyvenkétezer forintot, alapítványképen letéteményezte az erdélyi református egyházkerület pénztárána. A nemes alapítványozó intenciói szerint — írja a „K.” — az alapítvány egy ideig érintetlenül kamatoztatandó s mielőtt egy meghatározott alapösszege növekszik, a következő, az alapítvány-lelveiben körvonalozott célok elősegítésére s részben megvalósítására lesz fordítva: A székelly kivándorlásnak az erdélyi megyékbe való terelése, a moldvai és bukovinai csángók betelepítése s főképp és első sorban egy Nagy-Enyeden fölállítandó árva- és szeretetház létesítése. Az alapítvány feletti rendelkezésre a református, katolikus és unitárius világi főgondnokokból álló bizottság lesz hivatva, egy másik ref. főgondnok mint elnök vezetés alatt. E nagyszerű alapítványt a vasárnap megnyílt ref. egyházkerületi közgyűlésnek fogja bejelenteni az igazgatótanács. A mily tisztelettel emlékezünk meg erről mi itt e helyen, éppen olyan köszönettel s hálával fogadjuk azt azok a felekezetek, kiknek vezérfeleit így nagy célok elérésében segíti az a névtelen derék ember.

— Török vendégek Budapesten. A keleti vasutak megnyitának hasznait szombaton látta először a magyar főváros. Szalonikiból egy külön vonat érkezett Budapestre, tele a török kereskedő- és pénzügyi előkelő képviselőivel. A főváros közönsége és az iparegyesület igen szép fogadtatásban részesítették a keleti vendégeket. Üdvözlő beszédet Zichy Jenő gróf mondott. A bevonuláskor a közönség gyakran megálljt jelezte a vendégeket, kik nem győzik eléggé bámulni Budapest szépségeit. Másnap megtekintették a keresk. muzeumot, az operaházat s a főváros egyéb nevezetességeit.

— Olósó könyvek. Stein János kolozsvári m. kir. egyetemi könyvtáros antiquar-raktárának jegyzékéből a 6-ik füzet is megjelent. Tartalma: Szép-

irodalom. Évkönyvek. Aforizmak. Magyarázó iratok a klasszikusokhoz és kritika. Mondák. Mesék. Gyűjteményes munkák. Regények. Elbeszélések. Beszélyek. Költemények. Színművek. Opera-szövegek. Humorisztikus iratok és vegyes. Ajánljuk az olvasók figyelmébe.

— Uj zenemű-folyóirat. Nádor Kálmán fővárosi zenemű-kiadónál megjelentek a „Kanyargó Tisza mentén” című új dalczyklus I. és II. füzetei. A két füzet négy dalt tartalmaz, melyek közül kettő: „Szöke vize a Tiszának” és „Tul a Tiszán barna kis lány integet”, ismert népdalok, a másik kettő: „Sűrű erdő vadonában” és „Mit ér nekem az élet” címűek, Nádor Gyulának, a vállalat szerkesztőjének, eredeti szerzeményei, s szövegeiket Balog István írta. A zongorára izlésesen átirat és csinosan kiállított fűzetek ára egyenkint 30 kr. Előfizetési ár 10 fűzetre 2 ft 70 kr. Az egész vállalat 30 fűzetből fog állani s 60 dalt tartalmazand.

Közzgazdaság.

Keresztelési kísérletek árpával.

A németalföldi tudományos akadémia természet-tudományi osztályának ez évi június 30-án Amsterdamban tartott ülésén dr. Beijerinek előadást tartott ama kísérletek eredményéről, melyeket kultur-árpával vitt véghez. Beijerinek mindenekelőtt arra figyelmeztetett, hogy az árpának minden változatait egy ősfarmára lehet visszavezetni. A tenyésztés által évek hosszú során igen sok változat jött létre, melyek közül legalább hat fajta termelnek állandóan. A mezőgazdaságra mindenesetre érdekes e különböző fajta egymáshoz való viszonyát ismerni s azért mi is közöljük dr. Beijerinek tapasztalatait, melyeket 1884-ik év óta gyűjtött több mint ezer árpánövénnyel tett kísérletei nyomán. E kísérletek és tapasztalatok mindenekelőtt azt a fontos tényt bizonyítják, hogy az árpa önmagát termékenyíti vagyis saját kalászának pora által termékenyül meg.

A mesterséges termékenyítési kísérletek általában nem igen neheznek, a siker azonban különös eszközök alkalmazásától függ, melyek arra valók, hogy az idegen növény himporának a termékenyítendő növény bibéjére való jutását megakadályozzák. A porzókat dr. Beijerinek a porszálok lemesztésével távolította el, s a kalászt nem tartotta be, mint szokás, gazaival, hanem egy veszőre erősített üvegsőbe tette.

A keresztelés eredménye középszerű forma volt, a milyenk a basztardoknál rendszeren előfordulni szoktak. Igen érdekes volt az eredmény, melyet a Himalaya-árpából származó hordeum trifurcatummal ért el; ennek tudvalevőleg szálla helyett három foga van. E változatnak a kétsoros spányol árpával véghezvitt keresztelésének eredménye nem középszerű (intermedium), hanem közvetlenül az ágas forma volt.

A mit a házi állatoknál tapasztalhatni, ugyanazt tapasztalhatjuk az árpánál is. Ama változatok ugyanis, melyek közeli rokonságban vannak, nem igen vegyülnek, illetőleg keresztelkednek; ellenben az igen távoli variatások nagyon jól keresztelkednek. A keresztelés igen gyakori eredménye a középszerű (intermedium) forma volt, de az első keresztelés basztardjai különbözők voltak.

A kísérletek főcélja az volt, hogy Beijerinek oly árpát állítson elő, melynek semmi szállakja nincs. Az eredmény elérésére hét esztendőtt vett kilátásba, de már a páva-árpának (hordeum zeokritum L.) és a közönséges árpának (h. vulgare L.) első keresztződése után majdnem teljesen szállaktalan új változatot kapott.

A középszerű formának (intermedium) keresztelésénél ennek az árpa-fajnak rendkívüli változhatóságát tapasztalta. Oly változatok keletkeztek, melyeket, ha a kísérletező vadon állapotban találta volna őket, mindenesetre új fajoknak tartott volna. E kísérleteknél keletkezett a hatszoros (h. hexastiotrum) árpa is.

A háromfogu (h. trifurcatum) keresztződési eredményeit már alig lehetett árpának tartani; azonkívül egy a kétsorosra való visszaesést is lehetett e változatoknál tapasztalni. Ez rendkívül termékeny keresztelési eredmény s a tavaszi árpának leggyorsabban növekvő fajtája. Az akadémia ülésén bemutatott egy példányt ebből az árpából, mely április 24-én elvettett, június 30-án teljesen virágzott.

Az eredmények, melyeket a kultur-árpa keresztelésével dr. Beijerinek elért, mindenesetre szélesebb körökben is megérdemlik a figyelmet.

Szerkesztői izenet.

V. M. urnak. Vettük. Köszönjük az egyiket felhasználjuk. Szives üdvözlöt!

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Nyomatott Szabó Albernél Kézdi-Vásárhelyt.

Sz. 1810. tkkv.

1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy ifj. Bándi István k.-vásárhelyi végrehajtónak Cseh Pál gelenczei lakos végrehajtást szenvedő elleni 50 ft tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. járásbíró területén lévő Gelencze községben fekvő, a gelenczei 1453. sz. tjkvben 1045/1, 1046/1, 1047/1, 8781. hr. sz. és a gelenczei 1418. sz. tjkvben 5640/2, 5641. hr. sz. ingatlanokra az árverést 451 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi november hó 28-ik napján délelőtti 9 órakor Gelencze község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi XL. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §. kijelölt óvadékképes értékpapírban kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kovásznán, 1888 évi július hó 14-ik napján.

A kovásznai kir. járásbíró mint telek-könyvi hatóság.

Dobay János,
kir. járásbíró.

249. szám.

Árverési hirdetés.

Alólirt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdt. 403. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kovásznai kir. járásbíró 1329. számú végzése által kovásznai Csutak Péter ellen kovásznai Deák Lajosné részére 210 ft követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán 1888. március 7-én 332. p. sz. végzés bíróság lefoglalt s kovásznai Csutak Péternek, kovásznai Imreh Jánosné Bogdán Zsófia, Imreh Bertha és Imre Lauránál künn levő 210 ft, 210 ft és 210 forintot tevő pénzbeli követelésből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a helyszínén vagyis a kovásznai község házána leendő eszközzésére határidőül 1888-ik évi szeptember hó 28-ik napjának délelőtti 9 órája kitzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen a polg. tk. rdt szerint szükség esetében becsáron alól is el fognak adatni

Kelt Kovásznán, 1888-ik évi szeptember hó 20-ik napján.

Hamar Lajos,
kiküldött bírósági végrehajtó.

Részletfizetésre 3 hótól 3 évig.

Rendkívül előnyösen

ajánl legújabb ingaóra-szerkezetű

TORONYÓRÁKAT

negyed és órai ütessel felelősség mellett,

TÜZFECSKENDŐKET

min. rendelet szerinti 10 ctm. henger-átmérő és szívóművel,

harangokat, kutakat, tizoltószerevényeket,

kézi és löereji osepőgépeket,

rostákat, konkolválasztó trieuróket

és varrógépeket

az Első Székely Gépraktár

pp. RIEMER EDE

SZÉKELY-UDVARHELYT.

Öt évi jótállás.